

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΤΗΛ. 2106411526
ΦΑΞ 2106411523

Αθήνα 6-4-2009

Αριθ. Πρωτ... 768

.Αριθ. Γνωμ... 6

ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Προς

Το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας

Σε απάντηση του δια του υπ' αριθ. πρωτ. 7016/56/ΙΖ-ί/12-2-2009 εγγράφου σας τιθεμένου ερωτήματος η γνώμη μας είναι η εξής:

Κατά το άρθρο 36 Κ.Π.Δ. «όταν δεν απαιτείται έγκληση ή αίτηση, η ποινική δίωξη κινείται αυτεπαγγέλτως, ύστερα από αναφορά, μήνυση ή άλλη είδηση ότι διαπράχθηκε αξιόποινη πράξη». Κατά δε το άρθρο 50 §1 «κατ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις που ορίζονται ρητά στον ποινικό κώδικα ή σε άλλους νόμους η ποινική δίωξη γίνεται μόνο με έγκληση του παθόντος».

Οι διατάξεις αυτές θέτουν έναν πολύ σημαντικό κανόνα: Μόνο τότε διώκεται ένα έγκλημα κατ' έγκληση, όταν αυτό ορίζεται ρητά στον νόμο· διαφορετικά ισχύει ο κανόνας, που είναι η αυτεπάγγελτη δίωξη. Την πρωτοβουλία της δίωξης των εγκλημάτων την έχει κατά κανόνα ο εισαγγελέας. Όμως, όπου απαιτείται να υποβληθεί έγκληση, αυτή είναι τότε, θα έλεγε κανείς, ο αποκλειστικός τρόπος για να λάβει ο εισαγγελέας γνώση του οικείου εγκλήματος. Μόνο εκείνος που δικαιούται να υποβάλει έγκληση δηλαδή ο «άμεσα παθών από

την αξιόποινη πράξη» ή κάποιος άλλος που ορίζεται ειδικά από το νόμο (άρθρο 118 §1 Π.Κ.) μπορεί να του το «γνωρίσει», με το να εγκαλέσει ακριβώς τον δράστη. Η δια της εγκλήσεως καταγγελία μπορεί να αναφέρεται σε κατ' έγκληση ή κατ' επάγγελμα διωκόμενη αξιόποινη πράξη που στρέφεται κατά του παθόντος εγκαλούντος. Στην πρώτη περίπτωση (καταγγελία αξιόποινης πράξης που διώκεται μόνο με έγκληση) η υποβολή έγκλησης αποτελεί σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 36, 43 §1, 50 §1, 310 §1β, 370 στοιχ. γ και 510 §1Η', δ' Κ.Π.Δ., δικονομική προϋπόθεση για την άσκηση ποινικής δίωξης και η έλλειψή της (μη υποβολή) καθιστά απαράδεκτη την ποινική δίωξη που τυχόν ασκηθεί, ενώ, αντίθετα, στη δεύτερη περίπτωση (καταγγελία αξιόποινης πράξης που διώκεται αυτεπαγγέλτως) η έλλειψή της είναι άνευ έννομης σημασίας καθόσον αρκεί η αρμόδια για την άσκηση ποινικής διώξεως αρχή να λάβει γνώση της συγκεκριμένης υπόνοιας με άλλο τρόπο ώστε να ενεργοποιηθεί η αρχή της νομιμότητας. (Ν. Ανδρουλάκης Θεμελιώδεις έννοιες της Ποινικής Δίκης 1994, σελ. 215-216 και 217). Η έγκληση αποτελεί την μία από τις δύο βασικές μορφές της ιδιωτικής καταγγελίας του εγκλήματος. Η άλλη είναι η μήνυση.

Το άρθρο 42 Κ.Π.Δ. που φέρει τον τίτλο «μήνυση αξιόποινων πράξεων», αναγράφει στην πρώτη παράγραφο: «Εκτός από αυτόν που αδικήθηκε, και οποιοσδήποτε άλλος έχει το δικαίωμα, να καταγγείλει στην αρχή τις αξιόποινες πράξεις που διώκονται αυτεπαγγέλτως, τις οποίες πληροφορήθηκε με οποιοδήποτε τρόπο». Για όσα λοιπόν εγκλήματα διώκονται αυτεπάγγελτα, η καταγγελία μπορεί να γίνει είτε από τον παθόντα με έγκληση, είτε και από οποιονδήποτε άλλον – στην δεύτερη αυτή περίπτωση η καταγγελία (του «οποιουδήποτε άλλου») λέγεται μήνυση (Ν. Ανδρουλάκης Ο.Π. Ν. Χωραφάς Ποιν. Δίκαιο, Γεν. Αρχαί, Τόμος Α', όγδοη έκδοση, σελ. 30-31).

Με το άρθρο 34 §1 του Ν. 3346/17-6-2005, προστέθηκε στο άρθρο 42 του Κ.Π.Δ. τετάρτη παράγραφος, που έχει ως ακολούθως:

«4. Ο μηνυτής, κατά την υποβολή της μήνυσης ενώπιον κάθε αρμόδιας αρχής, καταθέτει παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού δέκα (10) ευρώ. Το ύψος του ποσού του παραβόλου αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης».

Με την παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου 34 του παραπάνω Νόμου, το άρθρο 46 του Κ.Π.Δ. αντικαταστάθηκε ως εξής: «Αν ο παθών θέλει να ζητήσει τη δίωξη της αξιόποινης πράξης, υποβάλλει την έγκληση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παρ. 2, 3 και 4». Στη συνέχεια με το άρθρο 69 §1 του Ν. 3659/2008 η παράγραφος 4 του άρθρου 42 του Κ.Π.Δ., όπως προστέθηκε με το άρθρο 34 §1 του Ν. 3346/2005 αντικαταστάθηκε ως εξής: «Ο μηνυτής, κατά την υποβολή της μήνυσης ενώπιον κάθε αρμόδιας αρχής, καταθέτει, με ποινή το απαράδεκτο αυτής, παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού δέκα (10) ευρώ. Σε περίπτωση ανωτέρας βίας ή άλλης αντικειμενικής αδυναμίας εκδόσεως του παραβόλου, αυτό μπορεί να προσκομισθεί το βραδύτερο εντός τριών (3) εργασίμων ημερών, χωρίς να κωλύεται η ποινική διαδικασία. Το ύψος του ποσού του παραβόλου αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης».

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 27, 36, 43 και 47 Κ.Π.Δ., όπως τα άρθρα 43 και 47 Κ.Π.Δ. αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 5 και 6 του Ν. 3160/2003, αντίστοιχα, προκύπτει ότι η αρμόδια για την άσκηση ποινικής δίωξης αρχή υποχρεούται να την ασκήσει όταν λάβει γνώση υπόνοιας διάπραξης αξιόποινης πράξης, εφόσον κρίνει ότι αυτή επιδέχεται δικαστικής εκτίμησης, στηρίζεται στο νόμο και δεν είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή

προκύπτουν, στην περίπτωση που διενεργήθηκε προηγουμένως προκαταρκτική εξέταση, αυτεπάγγελτη προανάκριση ή ένορκη διοικητική εξέταση, επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη για κακούργημα ή πλημμέλημα αρμοδιότητας του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου (αρχή της νομιμότητας, ενόψει των τροποποιήσεων των άρθρων 43 και 47 Κ.Π.Δ. Ν. Ανδρουλάκης, Θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δίκης 1994, σελ. 57 παρ. 86, 87, Αργ. Καρράς, Ποιν. Δικ. Δίκαιο 1998, σελ. 287 παρ. 303).

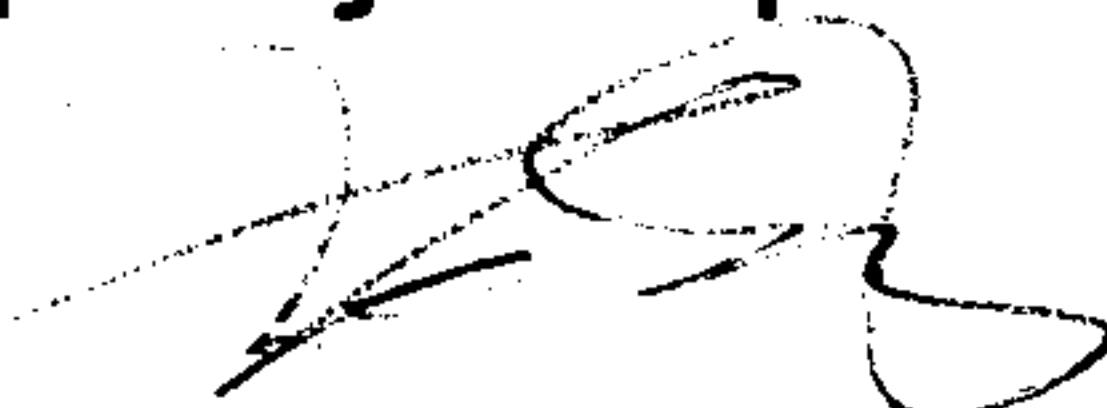
Κατά το άρθρο 35 §3 του Π.Δ. της 28-7-1931, «Κώδικας Τελών Χαρτοσήμου», όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 §3 Β.Δ. 28/20-3-1946, «Αι ενώπιον ανακριτικών υπαλλήλων συντασσόμεναι εκθέσεις προφορικής μηνύσεως υπό δημοσίων οργάνων εν τη εκτελέσει των καθηκόντων των συντάσσονται ατελώς». Δικαιολογητικός λόγος θεσπίσεως της διατάξεως αυτής η οποία είναι ειδική έναντι των διατάξεων των άρθρων 42 και 46 του Κ.Π.Δ. όπως αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 34 §1 και 2 του Ν. 3346/2005 και 69 §1 του Ν. 3659/2008, είναι φρονούμε να μην επιβαρύνεται το δημόσιο όργανο κατά την υποβολή μηνύσεων, στις οποίες προβαίνει εξ αφορμής και εν τη εκτελέσει των καθηκόντων του, με την καταβολή των τελών που για τους λοιπούς πολίτες εγκαλούντες ή μηνυτές προβλέπονται για την υποβολή εγκλήσεως ή μηνύσεως. Άλλως θα οδηγούμεθα στην παράλογη παραδοχή να δαπανά το δημόσιο όργανο τις αποδοχές του για τις μηνύσεις στις οποίες εκ καθήκοντος υποχρεούται να υποβάλει κατά των παρανομούντων πολιτών. Δεν καταλαμβάνει όμως η διάταξη αυτή και τις περιπτώσεις εκείνες που το δημόσιο όργανο καταγγέλλει ως αμέσως παθόν την αξιόποινη πράξη που στρέφεται εναντίον του κατ' έγκληση διωκόμενη, (ως εγκαλών δηλαδή) έστω και εξ αφορμής της εκτέλεσης των ανατεθειμένων σ' αυτό καθηκόντων. Αν άλλως ήθελε ο νομοθέτης της διάταξης του άρθρου 35 §3

του πιο πάνω Π.Δ., γνωρίζων ασφαλώς την έννοια της εγκλήσεως και την δικονομική θέση του εγκαλούντος, θα αναφέρονταν στην ατελώς σύνταξη και της εγκλήσεως που υποβάλλουν τα δημόσια όργανα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους για τα κατ' έγκληση σε βάρος τους τελούμενα αδικήματα.

Από τα παραπάνω παρέπεται, ότι σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 42 §4 και 46 του Κ.Π.Δ. όπως η παράγραφος 4 του πρώτου τούτων προστέθηκε με το άρθρο 34 §§1 και 2 Ν. 3346/2005 και αντικαταστάθηκε στη συνέχεια με το άρθρο 69 §1 του Ν. 3659/2008, και το δεύτερο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 34 §2 του Ν. 3346/2005 και το άρθρο 35 §3 του Π.Δ. 28-7-1931, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 §3 Β.Δ. 28/20-3-1946, υπόχρεος στην κατάθεση παραβόλου υπέρ του Δημοσίου ποσού δέκα (10) ευρώ κατά την υποβολή μηνύσεως ή εγκλήσεως είναι ο εγκαλών για τα κατ' έγκληση διωκόμενα αδικήματα, ανεξαρτήτως της ιδιότητας αυτού ως απλού πολίτου ή δημοσίου οργάνου και ο μηνυτής. Επειδή η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 42 και 46 του Κ.Π.Δ., όπως αντικαταστάθηκαν και παραπάνω εκτίθενται είναι φανερό ότι αναφορικά με τις αυτεπάγγελτα διωκόμενες αξιόποινες πράξεις, είτε αυτές καταγγέλονται με έγκληση, είτε με μήνυση, οι οποίες και αποτελούν την πληθώρα των βαρύτερων αδικημάτων που περιλαμβάνει ο Ποινικός Κώδικας, θα οδηγήσει στην κάμψη της αρχής της νομιμότητας και στην εντεύθεν αδρανοποίηση του Εισαγγελέα, αφού έτσι όπως τίθενται οι διατάξεις αυτές επιβάλλουν την κήρυξη των εγκλήσεων και μηνύσεων που δεν συνοδεύονται από την κατάθεση του παραβόλου των δέκα (10) ευρώ ως απαραδέκτων ελλείψει της δικονομικής προϋπόθεσης που καθιερώνεται με την κατάθεση του παραβόλου με ποινή το απαράδεκτο, πρόδηλον είναι ότι η αληθής έννοια του απαραδέκτου των διατάξεων των άρθρων 42 και 46 του Κ.Π.Δ. είναι ότι η υποχρέωση να

κατατίθεται με την κατάθεση της εγκλήσεως ή της μηνύσεως, με ποινή το απαράδεκτο αυτής το παράβολο των δέκα (10) ευρώ, αναφέρεται μόνο στα καθαρώς κατ' έγκληση διωκόμενα αδικήματα, στα οποία φρονώ ότι αναφέρονται και οι υποβαλλόμενες περισσότερες εγκλήσεις ήσσονος κοινωνικής απαξίας χωρίς προηγούμενη ώριμη σκέψη. Έτσι στον βαθμό αυτόν και μόνο θα αποτρέπεται η επιβάρυνση των ποινικών δικαστηρίων, χωρίς να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι, ως έχουν οι διατάξεις των άρθρων 42 και 46 του Κ.Π.Δ., μετά την ππο πάνω αντικατάστασή τους πρέπει εκ νέου να αντικατασταθούν εναρμονιζόμενες με τις διατάξεις των άρθρων 36 και 43 του Κ.Π.Δ. η ισχύς των οποίων φαίνεται να τίθεται εν προκειμένω εν αμφιβόλω, μετά την όπως προδιαλαμβάνεται αντικατάσταση των άρθρων 42 και 46 του Κ.Π.Δ.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Νικόλαος Μαύρος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΤΗΛ. 2106411526
ΦΑΞ 2106411523

Αθήνα 6-4-2009

Αριθ. Πρωτ. 768

.Αριθ. Γνωμ. 6

Προς

Το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας

Σε απάντηση του δια του υπ' αριθ. πρωτ. 7016/56/ΙΣ-Ι/12-2-2009 εγγράφου σας τιθεμένου ερωτήματος η γνώμη μας είναι η εξής:

Κατά το άρθρο 36 Κ.Π.Δ. «όταν δεν απαιτείται έγκληση ή αίτηση, η ποινική δίωξη κινείται αυτεπαγγέλτως, ύστερα από αναφορά, μήνυση ή άλλη είδηση ότι διαπράχθηκε αξιόποινη πράξη». Κατά δε το άρθρο 50 §1 «κατ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις που ορίζονται ρητά στον ποινικό κώδικα ή σε άλλους νόμους η ποινική δίωξη γίνεται μόνο με έγκληση του παθόντος».

Οι διατάξεις αυτές θέτουν έναν πολύ σημαντικό κανόνα: Μόνο τότε διώκεται ένα έγκλημα κατ' έγκληση, όταν αυτό ορίζεται ρητά στον νόμο· διαφορετικά ισχύει ο κανόνας, που είναι η αυτεπάγγελτη δίωξη. Την πρωτοβουλία της δίωξης των εγκλημάτων την έχει κατά κανόνα ο εισαγγελέας. Ομως, όπου απαιτείται να υποβληθεί έγκληση, αυτή είναι τότε, θα έλεγε κανείς, ο αποκλειστικός τρόπος για να λάβει ο εισαγγελέας γνώση του οικείου εγκλήματος. Μόνο εκείνος που δικαιούται να υποβάλει έγκληση δηλαδή ο «άμεσα παθών από

την αξιόποινη πράξη» ή κάποιος άλλος που ορίζεται ειδικά από το νόμο (άρθρο 118 §1 Π.Κ.) μπορεί να του το «γνωρίσει», με το να εγκαλέσει ακριβώς τον δράστη. Η δια της εγκλήσεως καταγγελία μπορεί να αναφέρεται σε κατ' έγκληση ή κατ' επάγγελμα διωκόμενη αξιόποινη πράξη που στρέφεται κατά του παθόντος εγκαλούντος. Στην πρώτη περίπτωση (καταγγελία αξιόποινης πράξης που διώκεται μόνο με έγκληση) η υποβολή έγκλησης αποτελεί σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 36, 43 §1, 50 §1, 310 §1β, 370 στοιχ. γ και 510 §1Η', δ' Κ.Π.Δ., δικονομική προϋπόθεση για την άσκηση ποινικής δίωξης και η έλλειψή της (μη υποβολή) καθιστά απαράδεκτη την ποινική δίωξη που τυχόν ασκηθεί, ενώ, αντίθετα, στη δεύτερη περίπτωση (καταγγελία αξιόποινης πράξης που διώκεται αυτεπαγγέλτως) η έλλειψή της είναι άνευ έννομης σημασίας καθόσον αρκεί η αρμόδια για την άσκηση ποινικής διώξεως αρχή να λάβει γνώση της συγκεκριμένης υπόνοιας με άλλο τρόπο ώστε να ενεργοποιηθεί η αρχή της νομιμότητας. (Ν. Ανδρουλάκης Θεμελιώδεις έννοιες της Ποινικής Δίκης 1994, σελ. 215-216 και 217). Η έγκληση αποτελεί την μία από τις δύο βασικές μορφές της ιδιωτικής καταγγελίας του εγκλήματος. Η άλλη είναι η μήνυση.

Το άρθρο 42 Κ.Π.Δ. που φέρει τον τίτλο «μήνυση αξιόποινων πράξεων», αναγράφει στην πρώτη παράγραφο: «Εκτός από αυτόν που αδικήθηκε, και οποιοσδήποτε άλλος έχει το δικαίωμα, να καταγγείλει στην αρχή τις αξιόποινες πράξεις που διώκονται αυτεπαγγέλτως, τις οποίες πληροφορήθηκε με οποιοδήποτε τρόπο». Για όσα λοιπόν εγκλήματα διώκονται αυτεπάγγελτα, η καταγγελία μπορεί να γίνει είτε από τον παθόντα με έγκληση, είτε και από οποιονδήποτε άλλον – στην δεύτερη αυτή περίπτωση η καταγγελία (του

«οποιουδήποτε άλλου») λέγεται μήνυση (Ν. Ανδρουλάκης Ο.Π. Ν. Χωραφάς Ποιν. Δίκαιο, Γεν. Αρχαί, Τόμος Α', όγδοη έκδοση, σελ. 30-31).

Με το άρθρο 34 §1 του Ν. 3346/17-6-2005, προστέθηκε στο άρθρο 42 του Κ.Π.Δ. τετάρτη παράγραφος, που έχει ως ακολούθως:

«4. Ο μηνυτής, κατά την υποβολή της μήνυσης ενώπιον κάθε αρμόδιας αρχής, καταθέτει παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού δέκα (10) ευρώ. Το ύψος του ποσού του παραβόλου αναπτροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης».

Με την παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου 34 του παραπάνω Νόμου, το άρθρο 46 του Κ.Π.Δ. αντικαταστάθηκε ως εξής: «Αν ο παθών θέλει να ζητήσει τη δίωξη της αξιόποινης πράξης, υποβάλλει την έγκληση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παρ. 2, 3 και 4». Στη συνέχεια με το άρθρο 69 §1 του Ν. 3659/2008 η παράγραφος 4 του άρθρου 42 του Κ.Π.Δ., όπως προστέθηκε με το άρθρο 34 §1 του Ν. 3346/2005 αντικαταστάθηκε ως εξής: «Ο μηνυτής, κατά την υποβολή της μήνυσης ενώπιον κάθε αρμόδιας αρχής, καταθέτει, με ποινή το απαράδεκτο αυτής, παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού δέκα (10) ευρώ. Σε περίπτωση ανωτέρας βίας ή άλλης αντικειμενικής αδυναμίας εκδόσεως του παραβόλου, αυτό μπορεί να προσκομισθεί το βραδύτερο εντός τριών (3) εργασίμων ημερών, χωρίς να κωλύεται η ποινική διαδικασία. Το ύψος του ποσού του παραβόλου αναπτροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης».

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 27, 36, 43 και 47 Κ.Π.Δ., όπως τα άρθρα 43 και 47 Κ.Π.Δ. αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 5 και 6 του Ν.

3160/2003, αντίστοιχα, προκύπτει ότι η αρμόδια για την άσκηση ποινικής δίωξης αρχή υποχρεούται να την ασκήσει όταν λάβει γνώση υπόνοιας διάπραξης αξιόποινης πράξης, εφόσον κρίνει ότι αυτή επιδέχεται δικαστικής εκτίμησης, στηρίζεται στο νόμο και δεν είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή προκύπτουν, στην περίπτωση που διενεργήθηκε προηγουμένως προκαταρκτική εξέταση, αυτεπάγγελτη προανάκριση ή ένορκη διοικητική εξέταση, επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη για κακούργημα ή πλημμέλημα αρμοδιότητας του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου (αρχή της νομιμότητας, ενόψει των τροποποιήσεων των άρθρων 43 και 47 Κ.Π.Δ. Ν. Ανδρουλάκης, Θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δίκης 1994, σελ. 57 παρ. 86, 87, Αργ. Καρράς, Ποιν. Δικ. Δίκαιο 1998, σελ. 287 παρ. 303).

Κατά το άρθρο 35 §3 του Π.Δ. της 28-7-1931, «Κώδικας Τελών Χαρτοσήμου», όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 §3 Β.Δ. 28/20-3-1946, «Αι ενώπιον ανακριτικών υπαλλήλων συντασσόμεναι εκθέσεις προφορικής μηνύσεως υπό δημοσίων οργάνων εν τη εκτελέσει των καθηκόντων των συντάσσονται ατελώς». Δικαιολογητικός λόγος θεσπίσεως της διατάξεως αυτής η οποία είναι ειδική έναντι των διατάξεων των άρθρων 42 και 46 του Κ.Π.Δ. όπως αντικαταστάθηκαν με τα άρθρα 34 §1 και 2 του Ν. 3346/2005 και 69 §1 του Ν. 3659/2008, είναι φρονούμε να μην επιβαρύνεται το δημόσιο όργανο κατά την υποβολή μηνύσεων, στις οποίες προβαίνει εξ αφορμής και εν τη εκτελέσει των καθηκόντων του, με την καταβολή των τελών που για τους λοιπούς πολίτες εγκαλούντες ή μηνυτές προβλέπονται για την υποβολή εγκλήσεως ή μηνύσεως. Άλλως θα οδηγούμεθα στην παράλογη παραδοχή να δαπανά το δημόσιο όργανο

τις αποδοχές του για τις μηνύσεις στις οποίες εκ καθήκοντος υποχρεούται να υποβάλει κατά των παρανομούντων πολιτών. Δεν καταλαμβάνει όμως η διάταξη αυτή και τις περιπτώσεις εκείνες που το δημόσιο όργανο καταγγέλλει ως αμέσως παθόν την αξιόποινη πράξη που στρέφεται εναντίον του κατ' έγκληση διωκόμενη, (ως εγκαλών δηλαδή) έστω και εξ αφορμής της εκτέλεσης των ανατεθειμένων σ' αυτό καθηκόντων. Αν άλλως ήθελε ο νομοθέτης της διάταξης του άρθρου 35 §3 του πιο πάνω Π.Δ., γνωρίζων ασφαλώς την έννοια της εγκλήσεως και την δικονομική θέση του εγκαλούντος, θα αναφέρονταν στην ατελώς σύνταξη και της εγκλήσεως που υποβάλλουν τα δημόσια όργανα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους για τα κατ' έγκληση σε βάρος τους τελούμενα αδικήματα.

Από τα παραπάνω παρέπεται, ότι σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 42 §4 και 46 του Κ.Π.Δ. όπως η παράγραφος 4 του πρώτου τούτων προστέθηκε με το άρθρο 34 §§1 και 2 Ν. 3346/2005 και αντικαταστάθηκε στη συνέχεια με το άρθρο 69 §1 του Ν. 3659/2008, και το δεύτερο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 34 §2 του Ν. 3346/2005 και το άρθρο 35 §3 του Π.Δ. 28-7-1931, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 §3 Β.Δ. 28/20-3-1946, υπόχρεος στην κατάθεση παραβόλου υπέρ του Δημοσίου ποσού δέκα (10) ευρώ κατά την υποβολή μηνύσεως ή εγκλήσεως είναι ο εγκαλών για τα κατ' έγκληση διωκόμενα αδικήματα, ανεξαρτήτως της ιδιότητας αυτού ως απλού πολίτου ή δημοσίου οργάνου και ο μηνυτής. Επειδή η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 42 και 46 του Κ.Π.Δ., όπως αντικαταστάθηκαν και παραπάνω εκτίθενται είναι φανερό ότι αναφορικά με τις αυτεπάγγελτα διωκόμενες αξιόποινες πράξεις, είτε αυτές καταγγέλονται με έγκληση, είτε με μήνυση, οι οποίες και αποτελούν την πληθώρα

των βαρύτερων αδικημάτων που περιλαμβάνει ο Ποινικός Κώδικας, θα οδηγήσει στην κάμψη της αρχής της νομιμότητας και στην εντεύθεν αδρανοποίηση του Εισαγγελέα, αφού έτσι όπως τίθενται οι διατάξεις αυτές επιβάλλουν την κήρυξη των εγκλήσεων και μηνύσεων που δεν συνοδεύονται από την κατάθεση του παραβόλου των δέκα (10) ευρώ ως απαραδέκτων ελλείψει της δικονομικής προϋπόθεσης που καθιερώνεται με την κατάθεση του παραβόλου με ποινή το απαράδεκτο, πρόδηλον είναι ότι η αληθής έννοια του απαραδέκτου των διατάξεων των άρθρων 42 και 46 του Κ.Π.Δ. είναι ότι η υποχρέωση να κατατίθεται με την κατάθεση της εγκλήσεως ή της μηνύσεως, με ποινή το απαράδεκτο αυτής το παράβολο των δέκα (10) ευρώ, αναφέρεται μόνο στα καθαρώς κατ' έγκληση διωκόμενα αδικήματα, στα οποία φρονώ ότι αναφέρονται και οι υποβαλλόμενες περισσότερες εγκλήσεις ήσσονος κοινωνικής απαξίας χωρίς προηγούμενη ώριμη σκέψη. Έτσι στον βαθμό αυτόν και μόνο θα αποτρέπεται η επιβάρυνση των ποινικών δικαστηρίων, χωρίς να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι, ως έχουν οι διατάξεις των άρθρων 42 και 46 του Κ.Π.Δ., μετά την πιο πάνω αντικατάστασή τους πρέπει εκ νέου να αντικατασταθούν εναρμονιζόμενες με τις διατάξεις των άρθρων 36 και 43 του Κ.Π.Δ. η ισχύς των οποίων φαίνεται να τίθεται εν προκειμένω εν αμφιβόλω, μετά την όπως προδιαλαμβάνεται αντικατάσταση των άρθρων 43 και 36 του Κ.Π.Δ.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Νικόλαος Μαύρος